

bindit

Industrieweg 9, Postbus 75
1566 ZH Assendelft
Tel. 075-217171
Telex 19157

C. Radstake
Product manager

ORIENTATIE voor het delict-
gerichte werkmap hoofdstuk
INBRAAK.

Inhoud:	pag:
- DOEL EN WERKWIJZE	1-2
- OPZET HOOFDSTUK INBRAAK	3-17
- GLOBALE IDEEEN VOOR ONDERZOEK	18-21
- LITERATUURLIJST	22-24

Bram van Dijk,
Lex de Savornin Lohman en
Paul van Soomeren

Bureau Criminaliteitspreventie
Van Dijk en van Soomeren B.V.
Amsterdam.
herziene versie 18 juni 1984

DOEL EN WERKWIJZE

Doel:

Het doel van deze oriëntatie is drieledig:

- Een nadere concretisering van de opzet van 2 november 1983.
- Het aangeven welke bestaande literatuur voor het hoofdstuk "inbraak" bruikbaar is.
- Laten zien waar lacunes bestaan in de literatuur en op welk gebied nader onderzoek gewenst zou zijn.

In afwijking van de Oriëntatie winkeldiefstal heeft dit stuk dus een gemengd karakter, omdat bij de aanvang van de literatuurverzameling de structuur van het hoofdstuk nog onvoldoende was ingevuld.

Werkwijze:

Het feit dat de opzet nog nader geconcretiseerd moet worden, heeft ook zijn weerslag op de gevolgde werkwijze; waarin 6 stappen onderscheiden kunnen worden;

1. Een zoektocht in de bibliotheken van het WODC, Justitie, Biza, de Universiteit van Amsterdam en de Amsterdamse gemeentepolitie aan de hand van de "literatuurlijst inbraak" (1966-1983) van het WODC (januari 1984) en de voorlopige opzet van het hoofdstuk inbraak d.d. 2-11-1983.*
2. Aanvulling van deze literatuur met relevante literatuur die reeds in eigen bezit was.
3. Een "eerste inspectie" (lezen van hoofdzaken) van het materiaal
4. Het schrijven van een concept oriëntatie, waarin de opzet van het hoofdstuk nader was ingevuld
5. Gericht zoeken naar literatuur die zou kunnen passen in de "zwarte gaten" van de concept oriëntatie.
6. Het schrijven van de definitieve oriëntatie.

In deze oriëntatie komt eerst de uitgewerkte opzet en de daarbij gerangschikte literatuur aan de orde.

In de opzet, zoals die nu wordt voorgesteld voor het hoofdstuk inbraak, zijn de volgende paragrafen voorzien:

*. Wellicht is ook in de bibliotheken van de Rechercheschool en de NPA relevante literatuur voorhanden. Dit zal nog worden nagegaan.

1. Inleiding
2. Inbraak in cijfers
3. Oorzaken en achtergronden
4. Preventie-strategieën
5. Concrete aanpak
6. Hulpmiddelen

Koppen zeggen niet alles; vandaar dat in deze oriëntatie iedere paragraaf begint met een opsomming van doelstellingen. Daaraan gekoppeld is een indeling in subparagrafen met een -zeer voorlopige- schatting van de omvang. Bovendien wordt bij paragraaf 3 en 4 aangegeven welke belangrijke kennis nog ontbreekt.

- Vervolgens hebben we een viertal zeer globale onderzoeksvoorstellen gemaakt. Via deze onderzoeken zouden de leemten in kennis opgevuld kunnen worden.
- Tot besluit van de oriëntatie treft u de lijst van gebruikte literatuur aan.

OPZET HOOFDSTUK INBRAAK

Paragraaf 1. Inleiding

Doelen

- Definiëring en afbakening van de centrale begrippen
- Het geven van een korte inhoudsopgave
- evt: De ambtenaar VM een korte en praktische leidraad geven voor het opzetten van een inbraak-preventie project: een soort samenvatting van de belangrijkste punten uit het hoofdstuk.

Inhoud

- Een begripsomschrijving van het delict inbraak. Gehanteerd wordt de "publieksdefinitie", die zowel inbraak als insluiping omvat, maar dan met beperking tot gebouwde structuren*: woningen, bedrijfspanden en openbare gebouwen.
- De strafbaarstelling in het Wetboek van Strafrecht (bepalend voor de manier waarop de politie een delict doorgeeft aan het CBS)
- de wijze waarop het slachtoffer inbraak ervaart: het verlies van materieel en gevoelsmatig waardevolle artikelen en de inbreuk op de privacy.

Bronnen: Weller en Okihiro (235)**

- Indien dit relevant is uit het oogpunt van preventie en voor zover de gegevens en de literatuur dit toelaten, wordt in het onderhavige hoofdstuk een onderscheid gemaakt naar:
 - . Inbraak in woningen
 - . Inbraak in bedrijfspanden
 - . Inbraak in openbare gebouwen
- Tenslotte volgt een leeswijzer, die inzicht geeft in de opbouw van het hoofdstuk en de globale inhoud van de paragrafen.
- P.M.: Een mogelijkheid is de opname van een pragmatische leidraad naar het voorbeeld van het hoofdstuk winkeldiefstal. In de voorliggende opzet is dit onderdeel verwerkt in paragraaf 5.2.

Bronnen: geen specifieke literatuur

Geschatte omvang: 4 pagina's

*. Uiteraard op deze plaats nader te definiëren

**. Deze nummers verwijzen naar literatuurlijst.

Paragraaf 2. Inbraak in cijfers

Doelen:

- Inzicht geven in landelijke cijfers m.b.t. het aantal inbraken, geleden schade en aangiftebereidheid
- De regionale spreiding van het delict inbraak weergeven
- Een globaal beeld schetsen van de onderverdeling van het aantal inbraken in woonhuizen, bedrijven en openbare gebouwen.

Inhoud

- 2.1. Landelijke cijfers (4 pag)
- 2.2. Regionale spreiding (2 pag.)
- 2.3. Onderverdeling inbraak (2 pag.)

2.1. Landelijke cijfers

- De landelijke cijfers uit de politiestatistieken en de slachtofferenquêtes van de laatste jaren: de absolute aantallen, de geleden schade naar de omvang en aard en de aangiftebereidheid van slachtoffers. Definitie verschillen tussen politiestatistieken en slachtofferenquêtes worden toegelicht.

N.B.: Het zou ook interessant zijn om een beeld te krijgen van het aantal mislukte pogingen tot inbraak in verhouding tot het aantal inbraken.

Vermoedelijk zijn hier echter geen gegevens over.

2.2. Regionale spreiding

- De regionale cijfers van de slachtofferenquêtes en/of politiestatistieken.

2.3. Onderverdeling inbraak

- Indicaties, die voorhanden zijn met betrekking tot de verdeling van inbraken over woningen, bedrijfspanden en openbare gebouwen. Exacte cijfers bestaan niet: politie- en slachtoffercijfers geven wat dat betreft geen uitsluitel.

Bronnen:

- CBS-Maandstatistiek Justitie en Politie (20)
- WODC- en CBS- Slachtofferenquêtes (24 en 25)

Pogingen om cijfers van verzekeringsbedrijven te krijgen hebben geen resultaat gehad.

Geschatte omvang: 8 pagina's.

Paragraaf 3. Oorzaken en Achtergronden

Deelen

1. Verschaffen van achtergrondkennis, voor zover van belang voor preventie. Voor inbraak leidt dit uitgangspunt tot vooral een delictgericht en in mindere mate een dadergericht aanpak, want de "opvoedingsmogelijkheden" lijken vooralsnog gering (met een mogelijke uitzondering voor jeugdige daders).
2. Aangeven hoe de AVM zelf voor zijn lokale situatie een inzicht kan krijgen in oorzaken en achtergronden. De achterliggende gedachte is, dat deze paragraaf een inspiratiebron moet vormen voor de onderzoeksfase van een preventieproject. Daarom worden in de laatste subparagraaf aanwijzingen gegeven voor eigen onderzoek afhankelijk van tijd en middelen, die daarvoor ter beschikking staan.

Inhoud

- 3.1. Daders
 - 3.2. Slachtoffers: individuele, persoons- en objectgebonden factoren
 - 3.3. Situatie: sociale en fysieke omgevingsfactoren, die de kans op inbraak beïnvloeden
 - 3.4. Conclusies en aanwijzingen voor eigen onderzoek
- N.B.: Wellicht verdient het aanbeveling om van "aanwijzingen voor eigen onderzoek" een aparte paragraaf te maken, zodat paragraaf 3 tot ongeveer 25 pagina's beperkt blijft.

3.1. Daders

Behandeld worden de volgende gegevens, die in de nationale en internationale literatuur te vinden zijn:

- Leeftijd en sociale klasse
- Motieven (evt. naar leeftijd: spanning en sensatie voor jonge daders, financiële motieven voor oudere daders)
- Recidive, Hierbij komt de vraag aan de orde of er een onderscheid kan worden gemaakt tussen beroeps- en gelegenheidsdaders
- Modus operandi:
 - . planning en voorbereiding (zie bijv. het PIVA-schema uit het Handboek Schadepreventie (90))
 - . uitvoering alleen of in vereniging
- doelkeuze lokaal of bovenlokaal, m.a.w. in woonomgeving of verder weg.

- Helingbestrijding:

Buitenlandse auteurs hebben aangetoond dat helers in het sociale netwerk rond inbraak een centrale rol vervullen (o.a. door het geven van tips). Volgens die auteurs is helingbestrijding dan ook een belangrijke vorm van preventie.

P.M.: Te overwegen is om, opererend vanuit uitsluitend een praktisch preventie-oogpunt, te kiezen voor een meer beknopte behandeling van het aspect daders. Voor een uitgebreidere behandeling pleit, dat de materie verlevendigd wordt, terwijl er mogelijkserwijs een preventie-ingang bestaat bij jeugdige daders (zie hiervoor paragraaf 4.7.). Tegen pleit de omstandigheid, dat er over daders weinig Nederlandse literatuur voorhanden is.

Bronnen:

Nederland: CBS (20)

Buitenland: Reppetto (190), algemeen

Maguire (130), algemeen

Shover (210), beroepsinbrekers

Lebe (125), inbraak en drugs

Smith (215), correctie politie cijfers voor niet gepakte daders.

Gestreefd wordt naar een typologie van daders, die vermoedelijk langs de lijnen van leeftijd verloopt (Reppetto (190)). Het ziet er naar uit, dat de tegenstelling beroeps-versus gelegenheidsdaders te simpel is. Maguire (130) concludeert, dat de meeste daders er tussenin zitten. Walsh (250), Shover (210) en Maguire (130): helingbestrijding.

3.2. Slachtoffers

Deze subparagraaf splitst zich in een algemeen en een objectspecifiek (d.w.z. onderscheid tussen woningen, bedrijven en openbare gebouwen) gedeelte.

Het algemene gedeelte beantwoordt de vraag in welke buurten (ligging en sociale samenstelling) het meest wordt ingebroken.

Bronnen: Nederland: geen

Buitenland: Reppetto (190)

Maguire (130)

Cost of Negligence (45)

Waller (35)

Fink (50)

Gegeven de buurt is vervolgens aan de orde welke factoren de doelkeuze van inbrekers beïnvloeden. Dit ligt verschillend voor woningen, bedrijfspanden en openbare gebouwen, hetgeen een objectspecifieke behandeling noodzakelijk maakt.

a) Woningen

Van belang zijn de volgende slachtofferkenmerken:

- sociale status (rijkdom)
- (kans op) aanwezigheid van bewoners, wat weer van beslissende betekenis is voor het tijdstip van de dag (en ook de dag van de week en de maand van het jaar) waarop wordt ingebroken.
- woningtype: eengezins of meergezins, rijtjes of alleenstaand, hoogbouw of laagbouw
- toepassen van techno-preventieve maatregelen

Bronnen: Nederland: CBS (25)

Buitenland: Reppetto (190)

Maguire (130)

Waller (235)

b) Bedrijfspanden

Welke bedrijven zijn het meest kwetsbaar?

Belangrijke factoren zijn waarschijnlijk onder andere de grootte en aard van het bedrijf (handel of industrie).

Bronnen: Nederland: COBA-onderzoek bedrijven (200)

Buitenland: Security and the Small Business Retailer
(180)

c) Openbare gebouwen (scholen)

Er is in binnen- en buitenland onderzoek gedaan naar fysieke factoren (b.v. ligging, bouwwijze) die de kans op inbraak beïnvloeden. Het Nederlandse (RIGO) onderzoek heeft helaas slechts betrekking op een selecte en beperkte steekproef.

Bronnen: Nederland: RIGO-onderzoek (indien gereed)

Buitenland: Hope (105, 110)

2.3. Situatie

De volgende omgevingsvariabelen hebben invloed op de mate van controle die op huizen/gebouwen wordt uitgeoefend;

- de sociale cohesie van de buurt; spreekwoord van de goede buur en de verre vriend is hier zeer toepasselijk
- de planologische opzet van de buurt, d.w.z. de mate van menging van woon- en werkfunkties
- de stedenbouwkundig en architectonische opzet van een buurt, het overbekende "defensible space" terrein van Newman C.S. (Newman 145)
- de aanwezigheid van mensen op straat
- de frequentie van politiepatrouilles

Bronnen: Nederland: geen

Buitenland: Reppetto (190)

Maguire (130)

Chimbos (30)

Waller (235)

Het gebrek aan Nederlandse literatuur is betreurenswaardig, maar het is nauwelijks aan te nemen dat de invloed van deze factoren hier heel anders is dan in het buitenland.

2.4. Conclusies en aanwijzingen voor eigen onderzoek door de AVM

Deze subparagraaf moet antwoord geven op de vraag, die de AVM-er zich, op dit punt gearriveerd, ongetwijfeld zal stellen: Wat doe ik met al deze kennis en hoe kan ik zelf op onderzoek uit gaan? Dit is dan de plaats om de conclusies van de voorafgaande subparagrafen op een rijtje te zetten. Uiteraard staat of valt de kwaliteit van deze paragraaf met een inzichtelijke presentatie van de conclusies. De preciese vorm daarvan kan pas worden vastgesteld na bestudering van de literatuur; momenteel gaan de gedachten in de volgende richting:

- . Splitsing van de conclusies in een objectgericht (risico-analyse) en een algemeen gedeelte
- . Binnen het objectgerichte gedeelte een onderscheiding naar woningen, bedrijfspanden en openbare gebouwen

Uitgangspunten hierbij zijn:

- . Eenvoud: alleen de belangrijkste factoren worden meegenomen
- . Zoveel mogelijk steunen op Nederlandse bronnen.

Tot zover is een analytische benadering gevolgd, maar het uiteenrafelen van de materie in de componenten dader, slachtoffer en situatie heeft in de praktijk soms iets kunstmatigs. Als voorbeeld van een synthetische benadering wordt in het kort aandacht besteed aan de studie van Maguire (130) in een drietal typische gemeentes (kleine stad, grotere stad en rijke voorstad). Daarmee wordt ook de eenzijdigheid van de meeste onderzoeken gecompenseerd, die vrijwel alle in grote steden hebben plaatsgevonden.

De AVM-er heeft voor zijn eigen onderzoek dan de keuze:

- In sterke mate steunen op bestaand onderzoek en alleen proberen de resultaten daarvan voor zijn lokale situatie te verifiëren (het is zelfs denkbaar, bij een nijpend gebrek aan tijd en middelen om geheel op bestaand onderzoek te vertrouwen; aanbevelingswaardig is dit natuurlijk niet)
- Zelf een compleet onderzoek doen. Over het "wat" en "hoe" daarvan worden een aantal aanbevelingen geformuleerd. Mogelijk interessant in dit verband is Gerhold (60), die een registratieformulier voor woninginbraken heeft ontworpen.

Geschatte omvang paragraaf 3

3.1. Daders	6 pag.
3.2. Slachtoffers	12 pag.
3.3. Situatie	6 pag.
3.4. Conclusies en aanbevelingen	10 pag.
Totaal 34 pag.	

Samenvatting/Ontbrekende kennis

Over achtergronden van inbraak is veel literatuur beschikbaar. Voor zover het daders betreft gaat het evenwel uitsluitend om buitenlandse literatuur; het zou waarschijnlijk zinvol zijn om via onderzoek met name over de in Nederland toegepaste Modus operandi informatie te verkrijgen.

Dankzij o.a. slachtofferenquêtes is een goed beeld te krijgen van kenmerken van slachtoffers van inbraak in woonhuizen.

Het beeld dat over "bedrijfsslachtoffers" bestaat is beperkter, maar in het kader van de werkmap VM zeker voldoende.

Helaas weten we nog minder over inbraken in openbare gebouwen en dit lijkt dan ook een onderwerp waar onderzoek naar gedaan zou moeten worden, te meer daar de indruk bestaat dat we hier te maken hebben met een belangrijke en kwetsbare slachtoffercategorie.

Over de omgevingsfactoren die de kans op inbraak vergroten is uitsluitend buitenlands onderzoek bekend, maar het lijkt ons niet noodzakelijk in het kader van het hoofdstuk Inbraak van de werkmap VM op dit terrein onderzoek aan te bevelen. Dit zou beter kunnen gebeuren als er ooit een hoofdstuk "Defensible Space" komt.

Paragraaf 4. Preventie-strategieën

Doelen

1. Beschrijving van verschillende preventiestrategieën, voortbouwend op de onderzoeksresultaten conform paragraaf 3 en rekening houdend met de praktische mogelijkheden voor de AVM-er.
Dit betekent dat per strategie aan de orde komt:
 - . een algemene beschrijving
 - . een literatuurverwijzing
 - . een indicatie in welke omstandigheden (onderzoek!) de strategie het meest geschikt is
 - . een oordeel of voor woningen, bedrijfspanden en openbare gebouwen specifieke substrategieën gevolgd moeten worden
 - . een indicatie van het beslag op mankracht en middelen.
 Met andere woorden: deze paragraaf valt in grote lijnen samen met die fase van een preventieproject, waarin op basis van onderzoeksresultaten en randvoorwaarden een strategie gekozen wordt.
2. Ingaan op de mogelijkheid van geïntegreerde toepassing van preventiestrategieën. Uiteraard moet al in de inleiding van deze paragraaf benadrukt worden, dat het niet of-of, maar en-en is.
3. Behandeling van algemene problemen bij preventie, met name

verschuivingseffecten.

Verschuivingseffecten zijn onder te verdelen in: geografische verschuiving, objectverschuiving, mo-verschuiving, delictverschuiving en verschuiving in tijd.

Inhoud

4.1. Wie kan iets doen aan preventie

4.2. Strategieën

4.3. Integratie

4.4. Preventie-problemen

4.1. Wie kan iets doen aan preventie

Voordat de strategieën aan de orde komen, wordt -analoog aan de andere delictgerichte hoofdstukken in de werkmap- een opsomming gegeven van de instellingen die een rol kunnen spelen bij inbraak-preventie.

4.2. Strategieën

1. Risico analyse en O.B.E.-maatregelen

In de eerste plaats wordt hier aandacht besteed aan het maken van een risico analyse. Vervolgens komt het adviseren over het nemen van O.B.E.-maatregelen aan de orde. Daarbij kan een onderverdeling worden gemaakt in individuele- en structurele advisering.

- a. Individueel: voorlichting aan individuele potentiële slachtoffers. Dit kan passief (wachten op een telefoontje) of actief, bij voorkeur gericht op groepen, waarbij in de onderzoeksfase een hoog risico is vastgesteld.

Bronnen/Literatuur: De bestaande actieve en passieve praktijk in de VM-organisatie. De opsporing daarvan moet nog ter hand worden genomen

- b. Structureel (collectief): acties gericht op inschakeling van organisaties en rekeninghoudend met besluitvormingsprocedures.

Voorbeelden:

- . het inbrengen van een preventie-component in bouwplannen
- . het uitvaardigen van voorschriften (via de politieverordening)
- . het bewerken van bedrijfsorganisaties (b.v. verenigingen van middenstanders) om dezulken technische en organisatorische preventiemaatregelen te laten propageren

Bronnen/literatuur: Priority estates project 1982(185)

HSAG (120)

White (255)

Urban Design, Security and Crime (230)

Hope (105,110)

Newman (145)

2. Community-programma's, gericht op burgerbewaking van objecten.

Bronnen/Literatuur: Priority estates project 1982 (185)

HSAG (120)

White (255)

Waller (240)

Alderson (5)

Cirel (35)

Hedges (95)

3. Registratie/Goed Gemerkt acties.

Hier beschikken wij over een Nederlands voorbeeld.

Bronnen/Literatuur: Goed Gemerkt (75), uitgebreide beschrijving van een project in Deventer e.o.

Roëll (200), evaluatie hiervan

Heller (100)

4. Preventieve surveillance, eventueel gekoppeld aan verhoogde opsporingsactiviteit.

Bronnen/Literatuur: Een Onderzoek naar bestrijding van diefstal

d.m.v. braak in Moerwijk (160)

de Blaey (10)

de Graaf (80)

Nuyten-Edelbroek (150,155), project Hoogeveen

Spickenheuer (220), project Amsterdam- Osdorp

Fiselier (51), voor een kritische noot

6. Helingbestrijding:

Een blinde vlek in de literatuur. Wij kennen alleen de sociologische studies, die niet preventie-gericht zijn.

Uiteraard zijn Goed gemerkt acties als een vorm van helingbestrijding aan te merken. Het belang van dit onderwerp vereist een rijker instrumentarium.

Bronnen/Literatuur: Weinig, alleen White (255) gaat hier zeer beknopt op in en in de 8-weekse cursus op de Rechercheschool wordt er aandacht aan besteed.

7. Dadergerichte "opvoedingsprogramma's voor daders en potentiële daders.

Bronnen/Literatuur: Anti-vandalisme programma's voorzover tevens gericht op inbraak.

Verschillende onderzoeken geven aan, dat de proportie jeugdige daders aan de hoge kant is (ongeveer 50% 18 jaar en jonger). Hier treedt gedeeltelijk een vermenging op met vandalisme, zodat geïntegreerde projecten vandalisme/inbraak relevant zijn.

Daarnaast zijn er aanwijzingen dat het inbraakwereldje fungeert als een soort broedplaats voor professionele criminaliteit in bredere zin ("stepping.stone theorie"). Mocht deze theorie juist zijn, dan valt te bezien in hoeverre hier een dadergerichte preventie-ingang ligt (op zijn minst is het van belang voor de reclassering).

8. Drugsbestrijding/gratis verstrekking:

Hier zitten zoveel haken en ogen aan, dat deze strategie in dit kader niet behandeld kan worden. Niettemin: het is van groot belang (Lebe (125), Reppetto (190)).

4.3. Integratie

Vele van de bestaande praktijkvoorbeelden zijn in feite een combinatie van enkele van de bovengenoemde strategieën. Een ander punt is, of men zich hiervan voldoende rekenschap geeft. In de bronnen/literatuur van deze subparagraaf is dat wel gebeurd en te bezien valt, of dit tot interessante gezichtspunten geleid heeft.

Voorts zal aandacht worden besteed aan afstemming tussen repressieve en preventieve middelen. In dit kader wordt o.a. besproken: slachtoffers in kennis stellen van de afloop van "hun" zaak en de invloed daarvan op aangifte- en getuigebereidheid.

Bronnen/Literatuur: Priority Estates Project 1982 (185)
HSAG (120)
Prevention of Crime (165)

4.4. Preventie-problemen

In het slotgedeelte aparte aandacht voor algemene problemen bij inbraakpreventieprojecten.

Bronnen/Literatuur: Gabor (55)
White (255)

Geschatte omvang paragraaf 4

4.1. Strategieën	15 pp.
4.2. Integratie	4 pp.
4.3. Preventie-ellende	2 pp.
Totaal	<u>18 pp.</u>

Samenvatting/ontbrekende kennis

Over de meeste strategieën van inbraakpreventie is veel buitenlandse literatuur voorhanden en over de strategieën 3 en 4 beschikken we zelfs over Nederlandse literatuur.

In feite is over helingbestrijding weining praktische informatie beschikbaar en het lijkt zeker zinvol om hier middels onderzoek verandering in te brengen; te meer daar helingbestrijding bij Goed Gemerkt c.q. het merken van fietsen een belangrijke rol speelt. Daarnaast verdient het wellicht aanbeveling om onderzoek te laten verrichten op het terrein van Neighbourhood watch. Niet omdat er in Amerika en Engeland niet genoeg over geschreven zou zijn, maar om te bezien of dergelijke programma's in Nederland wenselijk c.q. mogelijk uitvoerbaar zouden zijn.

Paragraaf 5. Concrete aanpak:

Doelen

1. Door middel van beschrijving en evaluatie van een aantal praktijkvoorbeelden een indruk geven van de problemen bij de praktische verwezenlijking van (een combinatie van) de verschillende strategieën.
2. Het bieden van een handvat voor de AVM door een schematisch overzicht van
 - . oorzaken en achtergronden
 - . op basis daarvan te kiezen projectstrategie
 - . benodigde mankracht en middelen
 - . aandachtspunten voor de praktische verwezenlijking

Inhoud

- 5.1. Praktijkvoorbeelden
- 5.2. Hoe ga ik aan de slag?

5.1. Praktijkvoorbeelden

Selectiecriteria:

1. Bij voorkeur Nederlandse projecten
2. Projecten met een volledig verslag, d.w.z. inclusief evaluatie
3. Minstens één geïntegreerd project

In paragraaf 4 is per strategie de relevante literatuur reeds aangegeven; daarbij is ook een aantal verslagen van preventieprojecten opgenomen. Het valt nu nog niet te overzien welke projecten het meest voldoen aan de bovengenoemde selectiecriteria; m.n. de score op het tweede criterium is nog onduidelijk. Er is wel een tamelijk uitgebreide literatuur op het gebied van effectiviteit van technopreventie, die van belang is voor strategie 4.1.: Individuele en structurele bevordering van O.B.E.-maatregelen.

Bronnen: Olthof (265)

Buikhuisen en van Bergeijk (15)

Steinmetz en van der Zee-Nefkens (225), alleen bedrijven

Winchester en Jackson (260)

Mayhew (135)

Riley (195)

Praktijkvoorbeelden ontbreken met betrekking tot de strategieën helingbestrijding en dadergerichte opvoedingsprogramma's.

5.2. Hoe ga ik aan de slag?

Als praktisch handvat is het volgende schema gedacht aan de hand waarvan een kernachtige, praktijkgerichte samenvatting van het hele hoofdstuk wordt gegeven.

Onderzoek van problemen paragraaf 3	Meest aangewezen strategie paragraaf 4	Mankr/Midd. paragraaf 4/5	Aandachtspunten paragraaf 5
--	---	------------------------------	--------------------------------

Ook moet in deze paragraaf kort aandacht worden besteed aan het inschakelen van de pers (in het kader van een project) en de mogelijke invloed hiervan op onrustgevoelens.

Bronnen: White (255)

Prevention of Crime (165)

Gladstone (70)

Geva en Israel (65, aspect publiciteit

Mays (140), specifieke problemen vakantiekolonies

Geschatte omvang paragraaf 5

5.1. Praktijkvoorbeelden 15 pag.

5.2. Hoe ga ik aan de slag 4 pag.

Totaal 19 pag.

Paragraaf 6 Hulpmiddelen:

Het lijkt ons in eerste instantie de taak van de stuurgroep (c.q. het LBVM) om deze paragraaf nader in te vullen. De schrijvers van het hoofdstuk Inbraak zouden de redactie over deze paragraaf kunnen voeren.

Paragraaf 7 Literatuurlijst:

Volgens het recept van het hoofdstuk Winkeldiefstal: dus per titel in 1 á 2 zinnen de inhoud van de publicatie aangeven.

Geschatte omvang totale hoofdstuk Inbraak:

1. Inleiding	4 pag.
2. Inbraak in cijfers	8 pag.
3. Oorzaken, achtergronden en aanwij- zingen voor eigen onderzoek	34 pag.
4. Preventie-strategieën	21 pag.
5. Concrete aanpak	19 pag.
6. Hulpmiddelen	p.m.
7. Literatuur	4 pag.
Totaal	90 pag.
	=====

2. Inzicht in de problemen die zich voordoen bij helingbestrijding . Een van die problemen is het bewijzen dat goederen daadwerkelijk van diefstal afkomstig zijn.
3. Inventarisatie van verschillende strategieën die bij helingbestrijding toegepast kunnen worden.
4. Het doen van aanbevelingen voor het uitvoeren van een of meer experimenten op het gebied van helingbestrijding.

De voor dit onderzoek benodigde gegevens/informatie kan worden verkregen via onderzoek onder 5-10 "sleutelpersonen" (politiemensen met ervaring met helingbestrijding, ex-helers en "tweede hands handelaren") en via het bestuderen van een beperkt aantal (± 50) dossiers-p.v's van helingszaken.

Een ruwe schatting van het aantal onderzoeksuren levert het volgende beeld op:

- concretisering opzet	20 uur
- selectie "sleutelpersonen" en dossiers	20 uur
- interviews/dossierstudie	50 uur
- verslaglegging	50 uur
totaal	<u>140 uur</u> =====

De hieraan verbonden kosten zouden ongeveer fl.20.000,= bedragen.

3. Onderzoek naar toepasbaarheid van Neighbourhood Watch

Dit onderzoek zou aan twee doelen moeten beantwoorden:

1. Nagaan of NBW in Nederland toepasbaar zou zijn (en of toepassing uit VM oogpunt gezien zinvol is) en zo ja, onder welke voorwaarden/condities dat zou kunnen gebeuren.
2. Het geven van een opzet voor een Nederlands pilot project, en het daadwerkelijk uitvoeren en evalueren van dit project.

Om aan deze doelstellingen te voldoen, is een aantal stappen noodzakelijk:

- Allereerst is het van belang om Amerikaanse en Engelse literatuur over NBW te screenen op voorwaarden/condities voor NBW en op de wijze van uitvoering en de effecten van NBW.

- . Hetzelfde zou vervolgens moeten geschieden voor de eerste grootschalige Europese toepassingen van NBW. Met name de activiteiten van de Metropolitan Police zien er in dit opzicht veelbelovend uit en lijken al een stuk meer in de richting van een eventuele Nederlandse toepassing te komen.
- . Vervolgens dient een stap genomen te worden die o.i. essentieel is, maar die we vreemd genoeg nog nergens hebben zien nemen: het opstellen van veronderstellingen over
 - het type buurten waar NBW mogelijk een kans van slagen heeft,
 - de in het kader van een NBW-project te ondernemen activiteiten/maatregelen.

We zouden hier kunnen spreken van de theoretische onderbouwing van NBW. Dit impliceert het screenen van sociaal geografische literatuur (b.v. community literatuur, sociale cohesie, mental mapping) en sociologische literatuur (b.v. over sociale controle).

De voorgaande drie stappen resulteren in een tussenrapportage. Deze rapportage zou in de vorm gegoten kunnen worden van een voor de VM-praktijk bruikbaar boekwerkje over de achtergronden en het hoe en wat van NBW.

Dit boekje zou een eindproduct kunnen zijn. O.i. zou echter veel gewonnen worden als op basis van het voorgaande een "pilot NBW-project" opgestart wordt. Dat vereist:

- . Concretiseren van de voorgaande stappen in een buurt d.m.v. kleinschalig veldonderzoek (gesprekken met buurtbewoners en "buurt-sleutelpersonen")
- . Op basis hiervan de uitvoering opstarten van een NBW-project (in dezelfde buurt)
- . Uitvoeren en (continu) evalueren van het project
- . Eindrapportage

Een schatting van het aantal onderzoeksuren ziet er als volgt uit:

- Screening literatuur/ervaringen USA en UK:	40 uur
- Theoretische onderbouwing NBW:	40 uur
- Verslaglegging:	60 uur
- Kleinschalig veldonderzoek in een buurt:	60 uur
- Opstarten, uitvoering (begeleiding):	40 uur
- Evaluatie (methodologische opzet en gegevens, interpretatie):	60 uur
- Eindrapportage:	60 uur

totaal

360 uur
=====

De totale (onderzoeks)kosten zouden ongeveer fl.50.000,= bedragen.

4. Onderzoek naar o.a. modus operandi

Doel van dit onderzoek moet tweeledig zijn:

- Bepalen welke overwegingen bij de "doelkeuze" van diverse categorieën inbrekers een rol spelen
- Bepalen via welke modus operandi inbrekers te werk gaan.

Beide punten zullen sterk met elkaar verband houden.

Een methode om op deze vragen een antwoord te krijgen is om een studie te maken van (± 200) dossiers/processenverbaal m.b.t. inbraak uit plaatsen van verschillende grootte.

Een ruwe schatting van het aantal onderzoeksuren dat hiermee gemoeid is zou zijn:

- concretisering opzet	20 uur
- selectie dossiers/p.v.'s	40 uur
- doornemen dossiers/p.v.'s	100 uur
- verslaglegging	60 uur
totaal	220 uur
	=====

Een dergelijk onderzoek zou in een maand uitgevoerd kunnen worden en ongeveer fl.30.000,= kosten.

In dit geval is uitgegaan van een externe onderzoeker.'

Er is echter een ander onderzoeksmodel mogelijk. Hierbij zou het "verzamelwerk" door VM functionarissen verricht kunnen worden, terwijl een wetenschappelijk onderzoeker een begeleidende rol speelt.

In dit laatste model zouden een aantal ambtenaren VM cijfers verzamelen (en nieuwe cijfers -b.v. per maand- registreren) voor een bepaald delict.

O.i.is' dit een onderzoeksoptzet die zeer dringend uitwerking behoeft. Niet alleen voor het delict inbraak, maar ook voor 1 à 2 delicten die als volgende op het "delict gerichte werkmapp hoofdstuk lijstje" staan.

We zijn n.l. al enkele keren eerder (fietsdiefstal,inbraak) op het probleem gestoten dat er voor een delict te weinig -c.q. te weinig op VM gerichte- cijfers en gegevens te vinden zijn.

LITERATUURLIJST INBRAAK

- 5). J.C. Alderson, *Communal Policing*, Exeter 1977 (x)
- 10). J.M. de Blaey, *Beleidsontwikkeling bij de gemeentepolitie van 's-Gravenhage*, Algemeen Politieblad, 22 december 1979
- 15). W. Buikhuisen en G.A. van Bergeijk, *Kriminaliteit en technopreventie*, WODC '76
- 20). CBS, *Maandstatistiek van Justitie en Politie*
- 25). CBS, *Slachtoffers van Misdrijven*
- 30). P.D. Chimbos, *A Study of Breaking and Entering Offences in "Northern City", Ontario*, Canadian Journal of Criminology and Corrections, juli 1973, blz. 316-325
- 35). P. Cirel e.a., *Community Crime Prevention, Seattlè, Washington: An Exemplary Project*, US Department of Justice, Washington 1977 X
- 40). *Commercial Security Test Design*, US Department of Justice, Washington, 1979
- 45). *The Cost of Negligence*, US Department of Justice, Washington 1979
- 50). G. Pink, *Einbruchstatorte vornehmlich an Einfallstraszen?*, Kriminalistik, juli 1969, blz. 358-360
- 51). J.P.S. Fiselier, *Schijn bedriegt: de quasi-experimenten van het WODC*, Delict en Delinquent 13, 1983 (afl.10) pag. 886-898
- 55). Th. Gabor, *The Crime Displacement Hypothesis: An Emirical Examination*, Crime and Delinquency, juli 1981, blz. 390-404
- 60). W. Gerhold, *Analyse der Raub- und Einbruchsdelikte einer Großstad*, Kriminalistik, juli 1969, blz. 344-348
- 65). R. Geva en I. Israel, *Anti-Burglary-Campaign in Jerusalem: Pilot Project Update*, Police Chief, april 1982, blz. 44-46
- 70). F.J. Gladstone, *Co-ordinating Crime Prevention Efforts*, HMSO, Londen 1980
- 75). *Goed Gemerkt, een Nederlandse Variant van Operation Identification*, Landelijk Bureau Voorkoming Misdrijven, Den Haag 1982
- 80). R.J.M. de Graaf, *Geïntegreerde aanpak van inbraakbestrijding*, Algemeen Politieblad, 31 oktober 1981, blz. 508-512
- 85). *Handboek Inbraakpreventie*, TBBS, Baarn 1978
- 90). *Handboek Schadepreventie*, TBBS, Baarn 1983
- 95). R. Hedges e.a. *Community Planning Project: Cunningham Road Improvement Scheme*, Londen 1980 X

- 100). N.B. Beller e.a. *Operation Identification Projects: assessment of effectiveness*, US Department of Justice, Washington 1975
- 105). T. Hope, *Burglary in Schools: the prospects for prevention*, Home Office, Londen 1980
- 110). T.Hope, *School Design and Burglary*
- 115). M.Hough en P.Mayhew, *Crime and Public Housing*, Home Office, Londen 1982
- 120). HSAG, *Security on Council Estates*, Londen
- 125). W. Lebe, *Zusammenhänge zwischen Rauschgiftkonsum und Wohnungseinbrüchen*, die Polizei, 1981, nr. 8, blz. 244-245
- 130). M.Maguire, *Burglary in a dwelling*, Londen 1982
- 135). P. Mayhew e.a., *Crime as opprtunity*, Londen, HMSO, 1976
- 140). G. Mays, *Crime Prevention in Resort Communities*, Law and Order, juli 1981, blz. 67-57
- 145). O. Newman, *Defensible Space: People and Design in the Violent City*, Londen 1972
- 150). E.G.M.Nuyten-Edelbroek, *Projectsurveillance en voorkoming misdrijven in Hoogeveen*, WODC 1982
- 155). E.G.M.Nuyt en-Edelbroek, *Criminaliteitsbestrijding op langere termijn*, WODC 1983
- 160). *Een Onderzoek naar de bestrijding van diefstal door middel van braak in Moerwijk*, Gemeentepolitie Den Haag 1981
- 165). *Prevention of Crime: A co-ordinated approach*, Home Office, Londen 1982
- 170). *Prevention of Fear: Part 1 Felling*, Northumbria Police
- 175). *Prevention of Fear*, IFSSEC rapport 1983
- 180). *Prevention of Fear*, Northumbria Police Report
- 185). *Priority estates project 1982*, Department of the Enviroment, Londen 1982
- 190). Th.A. Reppetto, *Residential Crime*, Cambridge Massachusetts 1974
- 195). D. Riley e.a., *Crime Prevention Publicity*, Londen, HMSO, 1980
- 200). A.Roëll, *"Goed Gemerkt": een actie ter bestrijding van inbraak en diefstal*, WODC 1983
- 205). *Security and The Small Business Retailer*, US Department of Justice, Washington 1979
- 210). N.Shover, *The Social Organisation of Burglary, Social Problems*, 1973 nr 4, blz. 499-514

- 215). L.J.F. Smith en T.F.Marshall, *Who gets away with crime? A study of unsolved burglaries*, Police Journal, 1981-2, blz.105-118
- 220). J.L.P. Spickenheuer, *Voetsurveillance en preventievoorlichting in Amsterdam-Osdorp*, WODC 1983
- 225). C.H.D. Steinmetz en A van der Zee-Nefkens, *COBA-onderzoek bedrijven; een schriftelijke enquete onder Haagse bedrijven over inbraken en inbraakpreventieve middelen*, WODC, 198?
- 230). *Urban Design, Security and Crime*, US Department of Justice, Washington 197
- 235). I.Waller en R.Okihiro, *Burglary: The Victim and the Public*, Toronto 1978
- 240). I.Waller, *Wege zur Verringerung von Einbruchsdiebstahl: Forschung und Anwendung in Seattle und Toronto*, in: *Das Verbrechenopfer in der Strafrechtsplege*, ed. H.J.Schneider, Berlijn 1982
- 245). D.Walsh, *Break-ins: Burglary from private houses*, London 1980
- 250). M.Walsh en D.Chappell, *Operational Parameters in the Stolen Property System*, Journal of Criminal Justice, 1974-2, blz. 113-12
- 255). T.White e.a., *Police Burglary Prevention Programmes*, Washington 1975
- 260). S.Winchester en H.Jackson, *Residential Burglary: The Limits of Prevention*, Londen, HMSO, 1982
- 265). A.G.M. Olthof, *Rendement van voorkoming misdrijven; samenwerking met bevolking staat voorop*, Algemeen Politieblad 130 (1981)

N.B.: Dit is natuurlijk verreweg de meest belangrijke titel!!!!